

ACC. N:R M. 8702: 1-3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Blekinge*

Upptecknat av: *Arvid Hammelin*

Härad: *Medelstads*

Adress: *Bbl. 97, Ronneby*

Socken: *Lillhärda*

Berättat av: *Ivan Håkansson, Kallinge*

Uppteckningsår: *1942*

Född år *1858* i *Styholm, Lillhärda*

"Poria bonnardan" i Ronneby s. 1-3. L. u. F. 44.

Toria bonnadan i Rommelby.

Sven Håkansson berättar: "Jag var med en gäng
och klädde höryssar^{x)} i Fridlevstads när vi skulle
till "toste bonnadan". Det var mest ungdom-
söner & döttrar - drängar och pigor. Vi fick med
oss en kaka siktbröd och en bytta smör och
spröckfläsk. Vi körde från Fridlevstad vid
4-tiden eller så där vid soluppgången
och sen va vi i stan vid 8-9 tiden på
morgonen. Där var en stor gård - en köp-
man Andersson hade den på den tiden - det
var nog i slutet på 70-talet. Där samla-
des en massa skjutvar. - Men första gången
jag var med äkte vi med familjevagn^{xx)}
och två hästar - de gamle (husbondefolket)
va inte med - det var bara pojkar och flickor
så många som kunde få plats.

Där var tre brunnbalor - den andre va där

mest folk - och det var alltid 3de bönedagen,
(den 12te juli som i år), ^{Da hade där varit en en vecka före,} och sen kom den tredje en vecka efteråt.

Folk hade alltid mycket mat med sig
och brännvin.

På snäckebacken var där musik och där
gick man runt ett par slag - gammalt
folk skulle ju mest till 'brunnarna'
och upp till Trollsjön - och där åt och fäp
de i skogen.

I kyrkan var där mer än dubbelt så
mycket folk på den dagen; 'toste (tösta)
bonnadari' hette det. De sa också 'Stämäs-
sa' el. 'Stora niässan' i Sillhövda. och då
stodde sig pigor och drängar. Di bara
kom överens - husvärdar och drängar - och
så fick man en 'Stäpång'. En dräng som
skulle ha 100.- kronor fick en 5te - och poj-
kar som skulle gå för 50.- kronor fick 2:50
och sen var man bunden för året.

51
Visst kunde de komma överens om att siffla sig
när de träffades på torgt bannadri - men
det tror jag inte var något särskilt för den
dass. Teckorna hade nog en blousterkvast
och pojkarerna satte den i brösterna eller
hängde den på bröstet.

Att de var klädda på nytt särskilt vis vet jag
inte - men annars så skulle de ha svart eller
blå klädesdröja och vita byxor. [Det hade vi
när vi mötte kungen - när jämvägen mörkades
(Mellersta Blekinge järnväg ^{1889^{el}} 1890). Vi stodo uppställda
och kungen frågade ändå vad det var för unifor-
mer vi hade. Alla som hade exercerat skulle
ha såna kläder.]

'klädd höryss' = lövkrinda; 'familjevagn' = vurst.